N°. 36. A°. 1838.

ZATURDAG, den 5den MEI.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 Mei 1838.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 6 Oncen; en

Dat van *vier* Centen, 3 Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Mengelingen.

Een Officier van *Napoleon.*
(*Een Verhaal*).

"Op een' lenteavond van het jaar 1808 zaten twee jonge lieden aan den muur van het achter de St. Catharina-kerk in *Lissabon* liggend kerkhof. Een van hen droeg de schitterende uniform der ordonnans-officieren van Napoleon. De onbezorgde stoutheid van zijn gezigt, dat bruin was van de zuiderzon, het in het maanlicht schitterende eerekruis, de levendigheid in zijne bewegingen en in zijne spraak, alles toonde, dat hij een van die jonge krijgslieden was, welken de oorlog tot eene tweede natuur geworden is, en die nooit beter slapen, dan op het bloedig stroo van een kamp. De andere was een jong, bruin, overschoon meisje, wier zwarte haarlokken met bevallige achteloosheid over hare schouderen golfden, en wier onbescheiden mantille de bekoorlijkste vormen liet ontwaren.

»O mijn Frederik!" dus sprak Catharina en sloeg een' arm om den hals van den jongman, terwijl zij met den anderen naar eene star wees, die zoo even uit eene wolk te voorschijn trad; »deze star is Portugals zinnebeeld. Reiner zal hij weder te voorschijn treden... en eerlang zal de vreemde overheersching van zijn' grond teruggewijken, zoo als die wolk...."

»Kleine rebellin!" antwoordde Frederik met een' vriendelijken lach, »Wij zijn noch Gothen noch Saracenen... Wij komen herwaarts, om u te beschermen, maar niet, om u te overheerschen... en zouden," voegde de jonge officier (en misschien om haar te plagen) er bij, »uwe Portugezen ook wel in staat zijn, om tegen den man, die reeds het drie vierde gedeelte der wereld veroverd heeft, weerstand te bieden!"

»En waarom niet?" hervatte Catharina ongeduldig; »uwe soldaten gelijken naar de dieren, ze zijn dapper, dat 's waar, maar zij vechten zonder reden en moorden uit pligt... Wij zijn door uwe wapens overwonnen, maar onze onderwerping is enkel schijnbaar... van den eenen dag tot den anderen kunnen wij sterker en vreesselijk weder opstaan, en geloof mij, wij zullen beter vechten voor onze nationale onafhankelijkheid, dan gij, die ze ons wilt ontrukken."

»Daar zou ik haast aan twijfelen, klein Spartaantje... Roem is een drijfveer, die..."

»Roem!" viel de Portugezin hem stampvoetend in de rede, »is het roem, om steden te plunderen," de volken te vernietigen, de wereld te verwoesten!.... Maar wat zeg ik!" voegde zij er treurig en weenend bij, »ik heb niet meer het regt om zoo te spreken, want ik ben geene Portugezin meer... Ik heb mijn vaderland van het oogenblik af verloochent, toen ik uwe geliefde werd...» Maar hoor eens Frederik!" dus ging zij voort en zag den officier scherp in de oogen, »God moge u zijnen zegen onthouden, wanneer gij mijn vertrouwen misbruikt en wanneer gij mij niet tot uwe echte vrouw maakt!"

»O zeker! zeker! lieve engel!" hernam Frederik met eene eenigzins verlegene stem; »maar de drang der omstandigheden dwingt mij, om onze verbindtenis uit te stellen. De Keizer zou in dit oogenblik mijn huwelijk met eene Portugezin zeer ongaarne zien... en uw vader...!"

»Mijn vader, mijn arme vader!" viel Catharina hem smartelijk in de rede... Ik volg u naar Frankrijk en onderrigt hem van mijn' misstap eerst, wanneer wij getrouwd zijn... Want zie, Frederik, als hij vandaag onze liefde vernam, als hij vernam, dat ik den naam, waarop hij zoo trotsch is, onteerd heb,... hij zou u om 't leven brengen en mij waarschijnlijk ook. — Stoicijn in zijne grondbeginselen, vaderlandsgezinde tot geestdrijverij toe, zou" hij, hoeveel liefde hij ook voor mij heeft, mij niet ontzien, als hij merkte dat ik zijne eer geschonden had, — Geloof voor 't overige niet," dus ging zij na eene wijl zwijgens voort, »geloof niet, dat ik berouw gevoel over hetgeen ik gedaan heb... Gij zijt zoo schoon, zoo goed, zoo beminnenswaardig, dat mij geene opoffering te moeijelijk valt, om uwe teederheid genoegzaam te beloonen!"

Levendig aangedaan drukte de jongman haar aan zijne borst; echter lag er in die liefkozing iets treurigs en koels, dat der Portugezin niet ontging.

»Waarom moeten wij elkander bedroeven, mijn Frederik? Ik zeg het u nog eens... wanneer wij in Frankrijk aangekomen zijn, dan zal het huwelijk onze liefde wettig maken, en mijn vader kan mij zijne vergiffenis niet weigeren, wanneer ik met een lief kind voor hem verschijn... Al acht ure!" riep zij, toen zij naar de slagen eener klok geluisterd had en nu opsprong en hare mantille vaster toetrok. »Nu moeten wij afscheid nemen, want de avondgodsdienst is aanstonds geëindigd en gij weet, dat mijn vader mij elken avond tegen komt.. Wanneer zie ik u weer, Frederik?"

»Dat weet ik niet, mijn Engel... Mijn last is volbragt en de tot mijn reis voorgeschreven tijd loopt dezen avond af... Morgen ochtend vroeg moet ik naar *Bayonne* terug, waar de Keizer den 17 de bezending der Portugesche Notabelen ontvangen zal."

»Goed," zeide Catharina hem de hand gevende,... Vaarwel... Ik zal daar te vinden zijn!"

»Wat zegt gij?" vroeg Frederik verwonderd.

»Vaarwel! vaarwel!" riep de Portugezin met eene bevallige beweging der hand. Ik ben voor eeuwig de uwe, Frederik!"

Tegen den kerkmuur leunende, stond de jongman te wachten, tot dat Catharina geheel verdwenen was.

»En mijne echtgenoote!" zuchtte hij. Met de handen op den rug ging Napoleon met groote schreden de zaal van het keizerlijk kasteel in *Bayonne* op en neer. Nu eens bleef hij door eene grootsche gedachte aangedaan staan, om zich eenige onverstaanbare woorden te laten ontglippen, dan weder leunde hij op eene tafel en volgde oplettend op een kaart van Europa de geographische linie, die Portugal van Spanje scheidt. Daar wierp hij plotseling een' blik op de pendule.

»Twee ure!..." zeide hij, sloeg de kaart toe en zich tot verscheiden Adjudanten wendende, die onbewegelijk in eene vensternis stonden, vervolgde hij: »De Portugezen kunnen niet ver zijn... Duroc! roep de ordonnans officieren."

Napoleons ordonnans-officieren behoorden voorzeker tot de uitmuntendste en beschaafdste krijgslieden van Europa. Meestal van voorname afkomst en zeer goed opgevoed zijnde, hadden zij door 's keizerrijks luister verblind, zonder zich te beklagen hun vrij en ligtzinnig leven tegen de gevaren en den roem van het slagveld verwisseld, en daarvan kwam het, dat slechts weinige van hen niet met ridderorden versierd verschenen. Met zijn' adelaarsblik overzag Napoleon te rijen dezer voortreffelijke jonge lieden, die zijner kroon niet weinig luister bijzetteden, en vestigde het oog bij voorkeur op Frederik, wiens mannelijk gelaat hij gaarne zag en wiens onverschrokkenheid hij reeds dikwijls genoeg op de proef gesteld had.

»Luitenant," zeide hij, ging naar hem toe en legde vertrouwelijk zijne hand op zijnen schouder, »zijt gij onze veldslagen, ons gedurig heen- en weertrekken, en onze bivouacs nog niet moede?... Gij hebt in *Parijs* eene jonge echtgenoote achtergelaten, die van liefde en verlangen naar u bijna sterft."

»Al mijne wenschen en verlangens," antwoordde Frederik, die wist, hoe afkeerig Napoleon van overtollige woorden was, »is aan het eenige streven ondergeschikt, om U. M. goed te dienen!"

»Blijf altijd bij dat gevoelen," dus ging de Keizer voort, ... »Wij hebben nog vele brevetten en epauletten uit te deelen."

Een *huissier* opende thans de beide vleugeldeuren en meldde de Portugesche deputatie aan. Een treurige en bittere trek zette aan die manhaftige zuidelijke gezigten somberheid bij, en zelfs in hunne verootmoediging scheen iets dreigends te liggen. De graaf Lima, voormalig gezant van Portugal aan het hof van *Parijs*, stond aan het hoofd der deputatie. Naast hem bevond zich een jong officier, die klein van persoon en schraal en mager was; zijne oogen vonkelden van vaderlandsliefde. Dikke volle haarlokken kwamen onder zijn' uniformhoed uit, die met nederhangende vederen in Portugals kleuren versierd was. Hij leunde op den arm van een oud man, die de uniform van Portugeesch kapitein droeg; lang, grijsachtig haar, een hard, verweerd profiel, dikke, zwarte wenkbraauwen verleenden aan het gezigt diens mans een onheilspellend karakter. Zijn valkachtige oogopslag volgde de ooglijn zijns jongen medgezel en vestigde zich strak op Frederik.

»*Bonjour*, mijne heeren," dus nam Napoleon het woord en viel den graaf Lima na de inleiding zijner aanspraak in de rede, »de inwoners van *Lissabon* hadden geene achtenswaardiger vertegenwoordigers kunnen kiezen."

Al de Portugezen, met uitzondering van den grijsaard en den jongen officier, maakten eene buiging.

»Ik weet in dit oogenblik nog niet, wat ik voor uliede zal kunnen doen;" dus ging de Keizer in zijne korte en afgebrokene manier van spreken voort, »Gij zijt slechts een punt op de kaart van Europa. Gij zijt noch genoegzaam vereenigd, noch talrijk genoeg, om een volk op u zelven te kunnen uitmaken. ... Tienmaal is uw land veroverd geworden. Uw Koning heeft u verlaten..."

En zich thans tot den Graaf Lima afzonderlijk wendende, die geheel ontsteld van dit zonderling begin was, vroeg hij verder: »Hoeveel inwoners heeft Portugal?... Twee millioen."

»Meer dan drie!" antwoordde de graaf.

»Honderd vijftig duizend zielen in *Lissabon*?"

»Meer dan nog eens zoo veel! was andermaal het antwoord van den graaf.

»Dat mag zijn, zoo 't wil!" zeide Napoleon, »... Drie millioenen menschen zijn eene te geringe massa, om een volk op zich zelve uit te maken. Wat wilt gij dus?... Wilt gij Spanjaarden worden?"

Rood van toorn stak graaf Lima zijn hoofd omhoog, zijne verontwaardiging scheen hem eene reusachtige gestalte te verleenen.

»Neen!!!" riep hij met eene donderende stem, die door het geheele paleis klonk, en sloeg met de hand op het gevest van zijn degen.

De Keizer fronsde het voorhoofd. Nu wierp de jonge, door ons reeds gemelde officier, stout gemaakt door zijne geestdrift, een' blik op zijn medgezel, als wilde hij om zijne toestemming vragen, en vervolgens in het midden der zaal toetredende, riep hij, Napoleon onverschrokken aanziende: »Portugal vivat!"

Frederik beefde. »Onzinnige!" zeide hij. Hij had Catharina's stem herkend.

Toen de deputatie zich verwijderd had, wendde zich Napoleon tot den Grootmaarschalk Duroc en zeide: »De Portugezen zijn geborene fanatiken... Graaf Lima, voegde hij er spottend bij, »heeft mij zoo even een overheerlijk »Neen" gezegd.

's Anderendaags-morgens na dat tooneel stapte een oud man, die naar de zestig jaar ging, vol drift door de straat, die naar het Keizerlijk paleis liep. Onder den wijden mantel, waarin hij gedoken was, werd men eene oude uniform gewaar. Zijn degen, welks onderdom blijken droeg van ervolle diensten bewezen te hebben, werd aan zijn ligchaam door een zoo achteloos omgeslagen bandelier vastgehouden, dat men er schier aan getwijfeld zou hebben, of hij wel ooit werkelijk in de krijgsdienst geweest was, maar hij stapte naar de maat en hield zijn hoofd regt op, en dit leverde er ondubbelzinnige bewijzen voor. Hij ging in het gebouw, hetwelk voor den Franschen generalen staf ter woning bestemd was, ging het voorplein over en vroeg aan eene schildwacht:

»Kapitein Frédéric de Savigny?"

»Op de eerste binnenplaats regts, de derde deur ter linkerhand."

»De grijsaard maakte van die aanwijzing gebruik. Toen hij voor Frederiks kamer gekomen was, moest hij zich aan den muur vasthouden, want zijne voeten waggelden onder hem. Doch, alsof hij zich over die zwakte schaamde, bemoedigde hij zich en opende met drift de deur.

»Gij zijt de kapitein Frédéric de Savigny?..." vroeg hij aan eenen jongman, die, in een' grooten leuningstoel voor een open venster zittend, het alleroverheerlijkste tafereel beschouwde, hetwelk *Bayonne* en zijn omtrek oplevert.

»ja, mijnheer!" antwoordde de gevraagde, en bood hem een' stoel aan.

De grijsaard scheen zich groote moeite te geven, om eene hem overweldigende aandoening te bedwingen.

»Goed," dus ging hij voort met eene stem, die zoo onverschillig als mogelijk moest schijnen. »Ik ben opzettelijk van *Lissabon* hier gekomen, om u op te zoeken."

»Spreek, mijnheer!... wat is uw verlangen?"

De vreemdeling zweeg een oogenblik.

»Herinnert gij u," dus begon hij eindelijk te spreken, »mij gisteren bij de deputatie gezien te hebben?"

»Neen, mijnheer," antwoordde Frederik verwonderd.

»Uw geheugen is niet getrouw, jonge heer!" dus ging de vreemdeling met eene doffe stem voort. »Ik vergezelde den Portugeschen officier, met wien gij zoo teeder lonkte. Gij ziet hieruit," voegde hij er met een' schamperen lach bij, »dat ik uwe geheimen ken. Die gewaande officier is niemand anders dan een meisje, en dit meisje is uw beminde!"

Frederik stond op.

»Gij zijt of dronken of een gek, oude kerel!... Wie geeft u het regt, om zoo met mij te spreken?"

De oude Portugees vatte Fredrik bij den arm: »Meer dan gij denkt, Mijnheer! Gij zult terstond vernemen, welk regt ik daartoe heb.... Zeg mij eerst, kent gij dezen brief?"

Frederik verbleekte.

»Deze brief is van u," dus ging de grijsaard voort, »... maar ik ben, zoo als gij wel vermoed hebt, ... ik ben de vader van Catharina!"

»O mijnheer?" hernam Frederik, en vatte met kracht de hand van den Portugees.

»Geene dierbare verzekeringen! Geene beden!" dus viel hem deze in de rede, en onttrok hem zijnen arm. »... Gij zult mijne eer niet met tranen betalen, al wildet gij uw leven lang weenen. Antwoord op mijne vragen.... Gij weet mijnheer, dat het meisje, alvorens zij in uwe armen zonk, zoo rein was als de moeder Gods gij wist, dat zij tot eene fatsoenlijke familie behoorde, dat zij de afgod, de vreugde eens ouden vaders was.... Dit alles wist gij, en zonder twijfel hadt gij, toen gij de misdaad begingt, het oogmerk, en de middelen, om ze weder goed te maken?"

(*Het vervolg hierna.*)

Geboorte en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE-STAND.

Van den 1sten tot en met den 30sten *April* 1838, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: *Rebecca David Sanchez*, Echtgenoot van *Isaac Bromet*, zoon. — *Elisabeth Johanna Franke*, Echtgenoot van *Pieter Hendrik Aront*, dochter. — *Maria Cornelia* van *Bokland*, zoon. — *Fransina Sappemeer*, zoon. — *Elizabeth* van *Geerken*, dochter. — *Jacoba Sara Stuger*, Echtgenoot van *Johan Hendrik Reijeg*, zoon. — *Dientje Smidt*, Echtgenoot van *Jacobus Jongeneel*, zoon. — *Catharina Bruijning*, zoon. — *Albertina Margaretha Adama*, Echtgenoot van *Johannis Hallo Jr.*, zoon. — *Jansie Charlotte Elisabeth Meijer*, zoon. — *Amalia Augustina Causalius*, dochter. — *Dientje Mozes Coster*, Echtgenoot van *Joseph Heidemans*, dochter. — *Antoinetta Isabella Krauch*, zoon. — *Johanna Charlotte Meriba*, een zoon en eene dochter. — *Susanna Hellegonda Schouten*, dochter. — *Rachel van Emden*, Echtgenoot van Mr. *Carel Heilbron*, dochter. — *Mietje Brandt*, zoon. — *Geertruida Charlotte Wijgant*, zoon. — *Henriette van Bäuffer*, zoon. — *Elisabeth Fransina van der Steede*, dochter.

OVERLEDEN: *Mozes van Loniszoon*, oud 54 jaren. — *Christina Elisabeth Houtkloof*, dochter van *Helena Anna Houtkloof*, oud 6 jaren en 8 maanden. — *Jan van der Haar*, Matroos van Z. M. Fregat *Algiers*, oud na gissing 25 j. — *Cornelia Helena Conse*, dochter van *Johanna Louisa Picholeth*, oud 4 jaren en 6 maanden. — *Cornelis Abraham Meijer*, zoon van *Carel Abraham Meijer* en *Esther Princes Fernandes*, oud 4 maanden en 14 dagen. — *François George van Ommeren*, oud 20 jaren. — *Albert Gerbrand Fredrik Coblijn*, zoon van *Gerardina Elisabeth Bouwerman*, oud 14 jaren en 5 maanden. — *Magdalena Hendrika Bruijts*, dochter van *Jacoba Mietje Scholsborg*, oud 7 jaren en 6 m. — *Theodorus Samuel Vigelantzoon*, oud 40 jaren. — *Cornelis Jacobus van Gomperts*, oud na gissing 26 jaren. — *Jan Schobbé*, oud 50 jaren. — *Bernard Josephus Ries*, zoon van *Joseph Samuel Ries* en *Simoha Jacob Samson*, oud 6 maanden. — *Marie Janne Louise Pacatton*, oud 57 jaren. — *Helena Christina*, dochter van *Johanna Christina Smith*, oud 1 jaar en 5 maanden. — *Isaak Persurus*, oud 45 jaren. — *Susanna Elisabeth Davids*, oud na gissing 25 jaren. — *Frederik Bartelink*, oud 37 jaren en 14 dagen. — *Petronella* van *Pacatton*, oud 84 jaren. — *George Willem Hampe*, zoon van *George Christiaan Hampe* en *Johanna Wilhelmina Mack*, oud 2 jaren en 6 maanden. — *Rachel de la Parra*, dochter van *Mordechai de la Parra* en *Rebecca Bueno de Mesquita*, oud 2 jaren en 6 maanden. — *Juliana Lea* van *Bak*, oud 80 jaren. — *Maria Antoinetta*, dochter van *Harriette Wilhelmina Roepel*, oud 9 maanden. — *Jean Catharina*, dochter van *Marianna Frederica Arons*, oud 4 maanden. — *David Joseph Trouis*, oud 58 j. — *Amimba* van *Theresia van Moll*, oud 80 jaren. — *Heinrich Gottlieb Holscher*, Matroos van Z. M. Fregat *Algiers*, oud 36 jaren.

Scheepstijdingen.

*** Berigten over *Demerary* ontvangen, melden, dat uit het Engelsch dagblad *The Times* van den 26sten Februarij 1838 blijkt, dat het Schip *de Twee Gebroeders*, gevoerd door Kapt. J. K. POTJEWIJD, van *Suriname*, vertrokken en bestemd naar *Amsterdam*, op den 19den Februarij j. l. op de hoogte van *Scilly* is gestrand en verbrijzeld. De Suikerlading is verloren gegaan, de mede ingenomene 67 balen Katoen zijn, in een beschadigden staat gered geworden.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.